

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

29. joulukuuta 2015

Mannermaisten neuvonantajalautakuntien konferenssille

Rakastetut ystävät

Bahá'í-maailman lähes viisi vuotta sitten aloittama suunnitelma on päätösvaiheessaan: sen saavutusten lopullinen tulos kasvaa yhä, mutta pian se lyödään lukkoon. Sen innoittama yhteinen ponnistus on edellyttänyt varauksetonta luottamusta niihin voimiin, jotka hyvántahtoinen Herra on rakkailleen suonut. Me olemme tänä pohdiskelun hetkenä kanssanne yhteen kokoontuneina tietoisia ystävien päättäväsyydestä viedä nykyinen suunnitelma onnistuneeseen päätökseen ja heidän innokkuudestaan edetä yhä pitemmälle kokemuksen viitoittamalla polulla.

Tällä polulla jo edetty tuntuva matka näkyy selvästi nykyisen suunnitelman vaikuttavimmista tuloksista. Vaikuttaa siltä, että kunnianhimoinen tavoite kasvattaa 5000 seutuun niiden seutujen määrä, joissa kasvuohjelma on käynnistynyt millä intensiivisyyden tasolla tahansa, tullaan saavuttamaan niinä kuukausina, jotka ovat jäljellä ennen vuoden 2016 ridvânia. Lukuisilla seuduilla yli tuhat asukasta – joskus useitakin tuhansia – osallistuu vakiintuneeseen toimintamalliin, joka tavoittaa yhä enemmän ihmisiä ja synnyttää yhteisöjä, joiden ajattelu- ja toimintatavat pohjautuvat Bahá'u'lláhin ilmoitukseen. Maailmanlaajuisesti puolen miljoonan henkilön on tähän mennessä ollut mahdollista suorittaa runkokurssisarjasta ainakin ensimmäinen kirja. Tämä on erinomainen saavutus, joka on luonut lujan perustan järjestelmälle kehittää ihmisvoimavaroja. Nuorten sukupolven herättää toimintaan vakuuttava näkemys siitä, kuinka he voivat omalta osaltaan vaikuttaa uuden maailman rakentamiseen. Näkemästään hämmästyneinä yhteiskunnalliset vaikuttajat vaatimalla vaativat joillakin paikkakunnilla bahá'íta tuomaan nuorten kasvatukseen tarkoitetut ohjelmat laajemmin saataville. Bahá'í-laitosten ja niiden toimijoiden kohtaaman monitahoisuuden lisääntyessä ne pyrkivät löytämään uusia keinoja yhä useampien ystävien toimintojen organisoimiseksi yhteistyötä ja keskinäistä tukea edistämällä. Myös kykyä oppia, joka on edustanut edellisten suunnitelmien mittaamattoman arvokasta perintöä, ollaan ulottamassa laajentamisen ja lujittamisen piirin ulkopuolelle muiden bahá'í-pyrkimysten aloille, etenkin yhteiskunnalliseen toimintaan ja yhteiskunnan yleiseen keskusteluun osallistumiseen. Me näemme yhteisön, joka on vahvistunut saatuaan voimaa ja suurella vaivalla saavutettuja kokemuksia, jotka ovat tulosta kahden vuosikymmenen hellittämättömästä ponnistelusta, joka on keskittynyt yhteiseen päämäärään: joukkojen liittymisen prosessin merkittävään edistymiseen.

Ei ole epäilystäkään siitä, että tämän kehityskulun on edettävä paljon pitemmälle. Siitä huolimatta edistysaskeleet osoittavat, että merkittävää edistystä on jo tapahtunut. Se on valmistanut Jumalan ystäviä siihen, että heidän kyvykkyyttään koetellaan vielä ankarammin, tavalla, joka asettaa myös suuria vaatimuksia teidän laitoksellenne, kun kutsutte heidät koolle vastaamaan sen vaatimuksiin. Tulevassa suunnitelmassa, joka päättyy bahá'í-uskon muotoutumisen aikakauden toisen vuosisadan kynnyksellä, me kutsumme uskovia kaikkialla osallistumaan valtaisaan ponnistukseen, joka on tarpeen, jotta sitä edeltäneiden viiden vuoden suunnitelman aikana niin rakastavasti ja utterasti kylvetty ja kastellut siemenet saadaan kantamaan hedelmää.

Kasvuohjelman käynnistyminen

Seudun kasvuprosessin kehittymisellä on joitakin yhteisiä tunnusmerkkejä, vaikka luonnollisesti kuhunkin tapaukseen liittyy ainutlaatuisia piirteitä, jotka muotoutuvat sen mukaan, miten vastaanottavia ihmisiä ovat jumalallisista opetuksista kuullessaan. Useita näistä tarkasteltiin vuoden 2010 konferenssillenne osoitetussa sanomassamme, jossa viitattiin sarjaan virstanpylväitä, jotka ovat osoitus kehityksen polulla etenemisestä. Yhteinen ymmärrys siitä, mitä seudun ystäviltä edellytetään tuossa sanomassa kuvailemamme ensimmäisen ja sen jälkeen toisenkin virstanpylvään ohittamiseksi, on karttunut tänä ajanjaksona.

Nyt päättyvässä viisivuotissuunnitelmassa uskovien tehtävänä on ollut soveltaa kaikkea edellisistä suunnitelmista opittua, jotta kasvuprosessi voidaan ulottaa tuhansille uusille seuduille. Tämä on osoittanut, että paljon riippuu laitosten kyvystä hyödyntää muiden seutujen ystävien apua ja vahvistaa olemassa olevan bahá'í-yhteisön toimintaa, esimerkiksi järjestämällä tukea vierailevien opetustiimien tai opintopiiri-ohjaajien avulla. Monilla paikkakunnilla instituuttiprosessi käynnistyy lähellä sijaitsevien vahvempien yhteisöjen ystävien avustuksella, kun he keksivät luovia keinoja paikallisväestön ja etenkin nuorten tavoittamiseksi ja heidän tukemiseksi, kun nämä alkavat osallistua palvelemiseen. Ponnistukset saada aikaan toimintaa seudulla, etenkin bahá'í-uskolle vielä avaamattomalla seudulla, tehostuvat suuresti, jos yksi tai useampi henkilö muuttaa sinne asumaan kotirintamapioneeriksi ja kohdistaa huomionsa kylän johonkin osaan tai jopa yhden kadun muodostamaan alueeseen, jossa vastaanottavaisuus on suurempaa. Runsaat 4500 uskovaa on jo noussut palvelemaan tällä tavalla nykyisen suunnitelman aikana, mikä on hämmästyttävä saavutus.

Olipa hyödynnettävien strategioiden yhdistelmä millainen hyvänsä, päätavoitteena on käynnistää seudulla kyvykkyyden kehittämisprosessi, jonka kautta sen asukkaille, joita innoittaa halu edistää oman yhteisönsä henkistä ja aineellista hyvinvointia, tulee mahdollisuus tarjoutua palvelutoimintaan. Kasvuohjelma on käynnistynyt silloin, kun tämä perusedellytys on täyttynyt. Tietenkin olennaisen tärkeää on avustajalautakunnan jäsenten ja heidän apulaistensa tuki. Heidän tiivis osallistumisensa heti toiminnan orastettua auttaa ystäviä pitämään yllä selkeää ja yhteistä näkemystä siitä, mitä tarvitaan.

Toimintamallin vahvistaminen

Ennen pitkää seudulle muodostuu ystävien ydinryhmä, joka työskentelee ja neuvottelee yhdessä sekä järjestää toimintaa. Jotta kasvuprosessi voi edetä pidemmälle, toimintaan sitoutuneiden ystävien määrän on noustava ja vastaavasti heidän kyvykkyytensä aloittaa järjestelmällistä toimintaa suunnitelman toimintakehyksessä on lisääntyttävä. Aivan kuin elävän organismin kehittyminen, kasvu voi tapahtua nopeasti silloin, kun oikeat olosuhteet ovat kohdallaan.

Ensimmäinen näistä olosuhteista on jatkuvasti voimistuva instituuttiprosessi, kun otetaan huomioon sen keskeinen asema kannustettaessa asukkaita toimintaan. Niitä ystäviä, jotka ovat aloittaneet instituuttimateriaalien opiskelun ja suuntaavat tarmonsä lastentuntien, varhaisnuorten ryhmien, yhteisten hartauskokoontumisten ja muihin niihin liittyvien toimintojen järjestämiseen, autetaan etenemään runkokurssisarjassa samalla, kun opiskelunsa aloittavien määrä jatkaa kasvamistaan. Kun osallistujia virtaa instituuttikurssien läpi ja toiminnan kentälle jatkuvasti, kasvuprosessia käynnissä pitävien joukko laajenee. Edistys on suurelta osin riippuvainen opintopiiri-ohjaajina palvelevien ponnistelujen laadusta. Tässä varhaisvaiheessa useimmat heistä saattavat edelleen olla peräisin muilta seuduilta, mutta samaan aikaan koulutetaan muutamia paikkakunnalla asuvia ystäviä, jotka alkavat auttaa muita opiskelemaan instituuttimateriaaleja sitä mukaa kuin heidän kykynsä toimia kehittyy. Ponnistuksissa muodostaa ohjaajien

ensimmäinen ydinryhmä seudulle tulisi välttää päätyvästä kahteen epätoivottavaan lopputulokseen. Jos instituuttikurssien läpi edetään liian kiireisesti, riittävää kykyä palvella ei kehity. Jos taas opiskelua pitkitetään liiaksi, prosessi kadottaa edistymiselleen tärkeän eteenpäin vievän voiman. Erilaisissa tilanteissa on hyödynnetty luovia ratkaisuja tarvittavan tasapainon saavuttamisessa ja varmistettu, että joitakin seudun asukkaita autetaan kohtuullisessa ajassa palvelemaan opintopiiriohjaajana.

Tietenkään koulutuksen tarjoaminen ei sellaisenaan tuota edistystä. Ponnistukset kyvykkyyden rakentamiseksi jäävät riittämättömiksi, jos ei ripeästi ryhdytä järjestelyihin, joilla ihmisiä tuetaan palvelun kentälle astumisessa. Riittävän laaja tuki kantaa paljon pitemmälle kuin rohkaisevat sanat. Kun valmistaudutaan aloittamaan itselle uutta tehtävää, työskentely yhdessä jonkin verran kokemusta saaneen henkilön kanssa lisää tietoisuutta siitä, mikä on mahdollista. Vakuutus käytännön avusta voi antaa epäroivälle mukaan uskaltavalle rohkeutta ryhtyä johonkin toimintaan ensimmäistä kertaa. Tällöin sielut kehittävät yhdessä ymmärrystään ja nöyrästi jakavat keskenään niitä näkemyksiä, joita heillä kullakin on jollakin hetkellä, ja he pyrkivät innokkaasti oppimaan muilta rinnallaan palvelun polulla matkaajilta. Epäröinti kaikkoo ja kyvykkyys kehittyy siinä määrin, että henkilö kykenee huolehtimaan toiminnasta itsenäisesti ja puolestaan tukemaan muita samaa polkua kulkevia.

Mitä tulee instituuttiin, osallistujien virta sen kurssien läpi luo kasvavan tarpeen tarjota heille järjestelmällistä tukea, kun he alkavat palvella lastentuntiopettajina, valmentajina ja opintopiiri-ohjaajina. Tilaisuuksia syntyy luontevasti niille ydinryhmään kuuluville uskoville, jotka ovat jo saaneet jonkin verran kokemusta kasvatuksellisista toiminnoista ja voivat avustaa niitä, jotka ovat niihin tottumattomampia. Aulius auttaa muita edistymään palveluponnistuksissaan voi johtaa siihen, että henkilölle annetaan erityisvastuita. Tällä tavoin kasvatusprosessin kullekin kolmelle vaiheelle nousee vähitellen koordinaattoreita tarpeen mukaan. Heidän toimintansa vaikuttimena on aina halu nähdä kyvykkyyden kehittyvän muissa ja vaalia yhteistyöhön ja vastavuoroisuuteen perustuvia ystävyys-suhteita.

Selvästikin instituuttiprosessi kasvattaa kyvykkyyttä hyvin monenlaisiin tehtäviin: ensimmäisistä kurseista lähtien osallistujia kannustetaan vierailemaan ystäviensä luona ja opiskelemaan yhdessä heidän kanssaan rukousta tai esittelemään heille jokin bahá'í-opetukseen liittyvä aihepiiri. Järjestelyt, jotka on tehty ystävien tukemiseksi näissä ponnistuksissa ja jotka ovat voineet olla enimmäkseen epävirallisia, osoittautuvat lopulta riittämättömiksi, mikä on merkki siitä, että on syntynyt tarve muodostaa seutuopetuskomitea. Sen huomio keskittyy ensisijaisesti yksilöiden liikkeelle saamiseen, usein tiimejä muodostamalla, jotta toimintamalli voi jatkuvasti levitä seudulla. Sen jäsenet alkavat pitää kaikkia ihmisiä tämän yhteisen hankkeen mahdollisina yhteistyökumppaneina ja ymmärtävät, mikä on heidän osansa vaalittaessa yhteisen päämäärän henkeä yhteisössä. Kun komitea on aloittanut toimintansa, jo käynnissä olevia ponnisteluja järjestää hartauskokoontumisia, tehdä kotivierailuja ja opettaa bahá'í-uskoa voidaan laajentaa merkittävästi. Teidän on tarpeen kannustaa kansallisia henkisiä neuvostoja ja alueellisia bahá'í-neuvostoja samoin kuin instituutteja seuraamaan valppaasti, milloin seudun tilanne edellyttää, että organisointijärjestelyt saavat selkeän muodon – toimiin ei tule ryhtyä ennenaikaisesti mutta muodollisten rakenteiden ilmaantumista ei pidä viivyttää tarpeettomastikaan.

Toimintaan osallistuvien ystävien lailla seudulla kehittymässä olevat toimijat tarvitsevat apua, kun he alkavat huolehtia tehtävistään. Avustajalautakunnan jäsenten tässä suhteessa tarjoama apu on elintärkeää, mutta tämä merkittävä tehtävä kuuluu myös alueellisille bahá'í-neuvostojen, tai siellä, missä tällaista neuvostoa ei ole, kansalliselle henkiseen neuvostolle itselleen, ja se on myös koulutusinstituuteille väistämättä huomioon otettava asia. Kyky palvella pystyvästi seututasolla kehittyä, kun mukana oleville uskoville luodaan tilaisuuksia opiskella ohjausta, pohtia sen valossa omaa toimintaansa ja saada siitä syvällistä ymmärrystä sekä päästä osallisiksi siitä laajemmasta tietomäärästä, jota jatkuvasti karttuu

lähiympäristön seuduilla ja kauempanakin. Sen sijaan, että laaditaan teoreettisia suunnitelmia, tällaisissa tilaisuuksissa käydyissä neuvotteluissa pyritään usein ymmärtämään seudun todellinen tilanne tuona nimenomaisena hetkenä ja tunnistamaan heti seuraavaksi otettavat askeleet edistyksen helpottamiseksi. Alueellisella tai kansallisella tasolla palvelevat voivat olla suureksi avuksi neuvomalla ystäviä ja laajentamalla heidän näkemystään siitä, mitä on mahdollista saavuttaa, mutta heidän ei tulisi yrittää tyrkyttää omia otaksumiaan suunnitteluprosessin osaksi. Pikemminkin he auttavat seudulla ahertavia uskovia vähitellen kehittämään kykyään suunnitella ja toteuttaa toimintamallia, joka perustuu yhteisön ruohonjuuritasolla kertyvään kokemukseen ja todellisen tilanteen tuntemukseen. Jotta seututoimijoiden kykyä oppia ja toimia järjestelmällisesti voidaan kehittää, alueellisten ja kansallisten laitosten on oltava tunnollisia ja järjestelmällisiä omissa pyrkimyksissään auttaa heitä. Avustajienne tuki tällä työllä varmistaa, että kasvuohjelman kukin osatekijä saadaan toimimaan vaaditulla tavalla ja että kaikissa ponnistuksissa pidetään kiinni eheydestä ja johdonmukaisuudesta.

Ystävät ovat tietenkin innokkaita oppimaan tekemällä heti alusta alkaen. Neljännesvuosittaisten toimintajaksojen käyttöön ottaminen hyödyntää tätä orastavaa kykyä ja mahdollistaa sen vakaan vahvistumisen. Vaikka tämä kyky liittyykin erityisesti toimintajakson pohdinta- ja suunnitteluvaiheisiin ja etenkin pohdintakokoukseen, joka säätelee sen sydämen sykettä, sitä hyödyntävät myös toimintajakson kaikissa muissa vaiheissa ne, jotka suorittavat niihin liittyviä toimintalinjoja. Me huomaamme, että sitä mukaa kun oppiminen vauhdittuu, ystävästä tulee kykenevämpiä voittamaan niin pienet kuin suuretkin takaiskut – määrittämällä niiden perimmäiset syyt, tarkastelemalla niitä koskevia periaatteita, soveltamalla niihin liittyvää kokemusta, tunnistamalla korjaavat toimenpiteet ja arvioimalla edistystä, kunnes kasvuprosessi on saatu jälleen täyteen voimaansa.

Seudulla kehittyvälle toimintamallille on keskeistä yksilöllinen ja yhteinen muodonmuutos, jonka Jumalan sanan vaikutus saa aikaan. Kurssisarjan alusta alkaen osallistuja tutustuu Bahá'u'lláhin ilmoitukseen ja tarkastelee sellaisia huomionarvoisia aiheita kuin palvelonta, ihmiskunnan palvelu, sielun elämä sekä lasten ja nuorten kasvatus. Kun ihminen omaksuu tavakseen opiskelun ja luovan sanan syvällisen pohdiskelun, tämä muutosprosessi näyttäytyy kykynä tuoda esille oma ymmärrys syvällisistä käsitteistä ja tarkastella henkistä todellisuutta merkityksellisissä keskusteluissa. Nämä kyvyt eivät ole nähtävissä ainoastaan ylentävissä keskusteluissa, jotka ovat yhä tunnusomaisempia yhteisön sisäiselle vuorovaikutukselle, vaan myös jatkuvassa ajatuksenvaihdossa, joka yltää yhteisöä laajemmalle – erityisesti bahá'í-nuorten ja heidän ikätoveriensa välille – ja sisällyttää piiriinsä vanhemmat, joiden tyttäriä ja poikia yhteisön kasvatusohjelmat hyödyttävät. Tämänkaltaisen vuorovaikutuksen kautta tietoisuus henkisistä voimista kasvaa, näennäiset kahtiajaot antavat tilaa yllättäville oivalluksille, ykseyden ja yhteisen kutsumuksen tunne vahvistuu, voimistuu luottamus siihen, että parempi maailma on mahdollista rakentaa, ja toimintaan sitoutumisesta tulee silmin nähtävää. Tällaiset erityislaatuiset keskustelut herättävät vähitellen yhä useammassa halun osallistua yhteisön moninaiseen toimintaan. Uskoon ja varmuuteen liittyvät aihepiirit nousevat esiin luontevasti kimmokkeenaan osallistujien vastaanottavaisuus ja kokemukset. Selvää on, että kun instituuttiprosessi pääsee vauhtiin seudulla, opetustyön tekeminen saa entistä merkittävämmän sijan ystävien elämässä.

Kun edistys jatkuu, kasvavaa kykyä käydä merkityksellisiä keskusteluja aletaan hyödyntää laitosten suunnitelmissa. Siihen mennessä, kun toimintajakso on muodollisesti otettu käyttöön, tätä kykyä edistetään lisää laajentamisvaiheen avulla, joka vaikuttaa niin ratkaisevasti kunkin jakson lopputulokseen. Kunkin laajentamisvaiheen tarkat tavoitteet vaihtelevat tietenkin seudun olojen ja bahá'í-yhteisön tilanteen mukaan. Joissakin tapauksissa sen päätavoitteena on lisätä ydintoimintoihin osallistumista, joissakin taas havaitaan valmiutta liittyä bahá'í-uskoon. Bahá'u'lláhin henkilöstö ja Hänen tehtävänsä tarkoituksesta keskustellaan monenlaisissa yhteyksissä, esimerkiksi takkailloissa ja kotivierailuilla. Toiminnassa tämän

vaiheen aikana on mahdollista hyödyntää asiaan liittyvien instituuttikurssien opiskelun avulla hankittuja taitoja ja kehittää niitä edelleen. Kun kokemusta karttuu, ystävät tulevat yhä taitavammiksi huomaamaan, milloin he ovat löytäneet kuulevan korvan, päättämään, milloin sanomasta voi kertoa suuremmin, raivaamaan esteitä ymmärryksen tieltä ja auttamaan etsijöitä hyväksymään bahá'í-asian. Kun menetelmänä on tiimeissä työskenteleminen, ystävät saavat mahdollisuuden palvelulla yhdessä, antaa toisilleen keskinäistä tukea ja vahvistaa itseluottamustaan – mutta jopa silloinkin, kun he toimivat kukin erikseen, he sovittavat toimintansa yhteen ja saavat näin aikaan suuremman vaikutuksen. Heidän keskittymisensä toimintaan ja sille uhraamansa aika antavat tälle toimintajakson lyhyelle mutta ratkaisevalle vaiheelle sen edellyttämän intensiivisyyden. Tämä järkähtämättömän päättäväisyyden henki moninkertaistaa yhteisön kyvyt, ja kussakin jaksossa ystävät oppivat luottamaan yhä lujemmin niihin jumalallisen valtakunnan voimallisiin vahvistuksiin, joita heidän toimintansa vetää puoleensa.

Viisi vuotta sitten useimmilla niistä seuduista, joissa intensiivinen kasvuohjelma oli aloitettu, asui jo kohtuullinen määrä bahá'íta, usein maantieteellisesti laajalle alueelle levittäytyneinä. Näiden uskovien ponnistukset edistää toimintaa kutsumalla niihin mukaan ystäviään, työtovereitaan, sukulaisiaan ja tuttaviaan olivat hyvin tuloksellisia toiminnan tason nostamisessa kautta seudun. Todellakin osallistumisen piiriin laajentamisesta tällä tavoin on tullut bahá'í-elämän tavallinen ja vastakin olennainen piirre. Samaan aikaan kokemus viittaa siihen, että tarvitaan vielä enemmän, jotta kasvu nopeutuisi instituuttiprosessiin mukaan tulevien uusien osallistujien tasaisen virran kautta. Yhteisöelämän mallia täytyy kehittää niissä paikoissa, joissa vastaanottavuutta ilmenee, niillä pienillä asutusalueilla, missä intensiivistä toimintaa voidaan pitää käynnissä. Juuri täällä, missä yhteisön rakentamiseksi tehdään työtä näin pienessä piirissä, yhteisöelämän toisiinsa lomittuvat osa-alueet näyttäytyvät yhtenäisimmiltä, juuri täällä yhteinen muodonmuutosprosessi voidaan havaita parhaimmin – juuri täällä aikanaan bahá'í-uskon synnynnäinen voima rakentaa yhteiskuntaa tulee näkyvimmäksi.

Siksi tulevan suunnitelman alkaessa teitä ja avustajianne odottava merkittävä tehtävä on auttaa ystäviä kaikkialla ymmärtämään, että strategia käynnistää yhteisörakentamisen työ lupaavilta vaikuttavissa naapurustoissa ja kylissä on otettava laajasti käyttöön ja sitä on hyödynnettävä järjestelmällisesti, jotta nykyiset kasvuohjelmat voisivat jatkaa vahvistumistaan. Tällaisilla alueilla palvelevat oppivat selittämään näiden toimintojen tarkoituksen, osoittamaan vaikuttimiensa puhtauden teoissa, vaalimaan ympäristöä, jossa empiviä tuetaan, auttamaan asukkaita näkemään yhdessä työskentelemisen runsaat mahdollisuudet ja kannustamaan heitä nousemaan palvelemaan yhteisönsä parhaita etuja. Silti tämän työn todellisen arvon ymmärtämisen tulisi myös lisätä tietoisuutta sen hauraasta luonteesta. Liiallinen ulkopuolinen huomio voi helposti tukahduttaa pienellä alueella orastavan toimintamallin. Vastaavasti tällaisille alueille muuttavien tai niissä vierailevien ystävien määrän ei tarvitse olla suuri, koska loppujen lopuksi siellä käynnistyvä prosessi on pohjimmiltaan riippuvainen asukkaista itsestään. Mukana olevilta edellytetään kuitenkin pitkäaikaista sitoutumista ja halua perehtyä niin hyvin alueen todellisuuteen, että heistä tulee osa paikallista elämää ja kaihtaen vähäisintäkään ennakkoluulon tai holhoavuuden häivää he solmivat todellisen ystävyuden siteitä, jotka ovat soveliaita yhdessä henkistä matkaa taittaville. Tällaisessa ympäristössä kehittyvä muutosvoima synnyttää voimakkaan tunteen yhteisestä halusta ja suunnasta. Ajan myötä koko seutu ja sen intensiivisen toiminnan keskuksat antavat toisilleen voimaa lisääntyneestä ymmärryksestä, joka syntyy ponnistuksista soveltaa opetuksia käytäntöön eri yhteyksissä.

Kun seudun ystävät edelleen vahvistavat ja laajentavat ympärillään muotoutuvaa työtä yhteisön rakentamiseksi, käy ilmi, että selvää edistystä on tapahtunut. Kasvun ylläpitämiseen tarvittavan järjestelmän kaikki osatekijät ovat nyt kohdallaan. Kehityksen jatkumon toisen virstanpylvään saavuttamista, mitä kuvailimme teille viisi vuotta sitten, täydentävät sekä laadulliset että määrälliset edistysaskeleet – esimerkiksi kasvava määrä niitä, jotka ovat mukana vastaanottavuuden tunnistamisen

ja edistämisen mahdollistavissa keskusteluissa, useampia koteja, joissa vierailaan, lisää ydintoimintoja ja niihin osallistuvia sekä kasvava määrä niitä, jotka aloittavat kurssisarjan opiskelun tai tukevat muita saadessaan enemmän itseluottamusta palvelulla. Paikalliset henkiset neuvostot edistävät osallistumista kokoontumisiin, joita järjestetään yhdeksäntoista päivän juhlien ja bahá'í-pyhäpäivien viettämiseksi. Tällaiset edistysaskeleet ovat näkyviä osoituksia paljon suuremmoisemmasta kehityksestä: Bahá'u'lláhin opetuksiin perustuvan yhteisöelämän mallin asteittaisesta leviämisestä paikkakunnan asukkaiden keskuuteen. Tietenkin myös uskovien määrä kasvaa.

Viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana intensiivisen kasvuohjelman käynnistämiseen johtava polku on alkanut erottua aiempaa selvempänä. Sillä kulkemista on jatkettava vakain mielin. Tänä riđvánina alkavassa suunnitelmassa meidän vaatimuksenamme on, että kasvua kiihdytetään kaikilla niillä seuduilla, missä se on alkanut. Huolimatta elimelliselle kehityskululle tyypillisestä luonnollisesta vaihtelusta, esiin pitäisi piirtyä selvä edistyksen kaari kahdenkymmenen toimintajakson kuluessa. Tämän yhteisponnistuksen tavoitteena on nostaa vuoden 2021 riđvániin mennessä 5000 seutuun niiden seutujen lukumäärän, joissa kasvuohjelma on muuttunut intensiiviseksi.

Me esitämme tämän tavoitteen bahá'í-maailmalle tietoisina siitä, että se on todella valtava, että tarvitaan Herkuleen urotöiden vertainen voimainponnistus, että paljon uhrauksia on tehtävä. Mutta nähdessämme ahdingossa olevan maailman, joka kärsii yhä enemmän jokaisena päivänä vailla Bahá'u'lláhin eliksiiriä, me emme voi hyvällä omallatunnolla vaatia yhtään vähempää Hänen omistautuneilta seuraajiltaan. Jos Jumala suo, heidän vaivannäkönsä osoittautuu arvolliseksi kruunaamaan sadan vuoden uurastuksen ja valmistaa tietä vielä aavistamattomille sankariteoille, joiden tulee kaunistaa muotoutumisen aikakauden toista vuosisataa.

Tulevina kuukausina aloitatte neuvottelut kansallisten henkisten neuvostojen kanssa, jotta voitte arvioida yhdessä niiden kanssa tämän maailmanlaajuisen tavoitteen vaikutuksia niiden yhteisöihin. Kyseessä on neuvotteluprosessi, jota on nopeasti laajennettava, kunnes se saavuttaa ruohonjuuritason. Sitten täytyy seurata tekoja. Me odotamme, että edistystä saavutetaan ripeämmin niillä alueilla, missä yhtä tai useampaa intensiivistä kasvuohjelmaa on pidetty käynnissä jo jonkin aikaa, koska ne toimivat tiedon ja kokemuksen kallisarvoisena lähteenä ja edustavat ihmisvoimavarojen varantoa, kun ponnistellaan niitä ympäröivien alueiden vahvistamiseksi. Tähän tavoitteeseen pyrkimisen tuloksena syntyy myös uusia kasvuohjelmia, usein avaamattomilla seuduilla, jotka sijaitsevat lähellä niitä seutuja, missä merkittävää edistystä on tapahtunut. Tällainen avun virta saa alkunsa Jumalallisen suunnitelman muistioissa esitetyistä velvoitteista.

Suurten joukkojen mukaan ottaminen ja monitahoisuuden hallinnoiminen

Kasvuohjelman alkaessa orastaa seudulla sitä edistämässä saattaa olla kourallinen ihmisiä ja osallistujat saattavat olla peräisin vain muutamasta perheestä, kun taas ohjelman muututtua intensiiviseksi nämä luvut ovat odotetusti kasvaneet: kenties kymmeniä on aktiivisesti mukana laajentamis- ja lujittamistyössä, kun taas osallistujia saattaa hyvinkin olla yli sata. Mutta suurten ihmismäärien tavoittaminen – saada mukaan sata tai jopa enemmän, joiden palvelutoiminta yhdistää heidät useisiin satoihin tai jopa tuhansiin muihin – edellyttää kykyä sopeutua monitahoisuuden huomattavaan lisääntymiseen.

Sitä mukaa kun kasvuprosessi muuttuu yhä intensiivisemmäksi, ystävien ponnistukset aloittaa merkityksellisiä keskusteluja johdattavat heidät moniin sosiaalisiin tilanteisiin, mikä antaa entistä laajemmalle joukolla ihmisiä mahdollisuuden tutustua bahá'í-opetukseen ja pohtia vakavasti, mikä voi olla

heidän osansa yhteiskunnan parantamisessa. Lisäksi yhä useammassa kodeissa järjestetään toimintaa yhteisön rakentamiseksi, jolloin niistä tulee kiintopisteitä jumalallisen ohjauksen valon levittämiseen. Instituuttiprosessia alkavat tukea yhä suuremmat joukot ystäviä, jotka palvelevat kyvykkäästi opintopiiriohjaajina ja toimintajaksosta toiseen yhdessä tarjoavat instituutin koko kurssisarjan, toisinaan selkeän tiiviissä tahdissa. Näin ihmisvoimavarojen kehittäminen etenee mahdollisimman vähin keskeytyksin ja synnyttää alati laajenevan toimijoiden määrän. Vaikka siinä turvaudutaankin edelleen seudun monenlaisiin asukkaisiin, sen kursseille osallistuvat suurimpina joukkoina usein nuoret. Jumalan sanan opiskelun mullistavan voiman saavat kokea ne lukuisat ihmiset, joiden elämää yhteisön toiminta koskettaa jollakin tavalla. Ja kun palvelun polulle astuvien ihmisten virta paisuu, saavutetaan merkittävää edistystä kaikissa ulottuvuuksissa ystävien ponnistellessa yhteisön rakentamiseksi. Varhaisnuorten ryhmien valmentajien ja lastentuntiopettajien määrä moninkertaistuu, mikä edistää näiden kahden elintärkeän ohjelman laajenemista. Lapset saavat mahdollisuuden edetä oppitunneilla tasolta toiselle samalla, kun varhaisnuorten ryhmät etenevät vuosi vuodelta ja heidän oppimisensa perustuu yhteisön palveluun. Paikallisten henkisten neuvostojen tuen vahvistamina seututoimijat rohkaisevat ja edistävät osallistujien luontevaa etenemistä kasvatustahdissa yhdestä vaiheesta toiseen. Kasvatusjärjestelmä, joka sisältää kaikki siihen kuuluvat osatekijät ja pystyy laajenemaan ja ottamaan vastaan suuria ihmismääriä, on nyt juurtunut lujasti seudulle.

Tämänkaltaiseen edistykseen tarvitaan kaikkien ystävien yhteisponnistus riippumatta siitä, missä päin seutua he asuvat. Nykyisen suunnitelman kokemukset osoittavat kuitenkin, että sellainen toimintamalli, joka kykenee ottamaan piiriinsä suuria ihmismääriä, syntyy etupäässä silloin, kun työskennellään yhä useampien naapurustojen ja kylien saamiseksi siihen vaiheeseen, jossa niissä voidaan pitää käynnissä voimaperäistä toimintaa. Ne ovat paikkoja, joissa henkisten voimien yhteisvaikutus saa aikaan nopean muutoksen ryhmässä ihmisiä. Niistä kustakin peräisin oleva ydinryhmä alkaa ottaa vastuuta asukkaistensa kykyjen kehittämisestä. Monipuolisempi osuus asukkaista osallistuu keskusteluihin ja toimintoja aloitetaan kokonaisille ryhmille kerrallaan – ystäväpiireille ja naapurustoille, nuorisoryhmille, kokonaisille perheille – ja heitä autetaan ymmärtämään, miten heidän ympärillään olevaa yhteiskuntaa voidaan uudistaa. Käytäntö kokoontua yhteiseen palveluun, toisinaan aamurukouksia varten, vaalii kaikkien sisimmässä aiempaa syvällisempää yhteyttä Bahá'u'lláhin ilmoitukseen. Vallitsevat tavat, käytännöt ja ilmaisutavat voivat alkaa muuttua ja heijastavat vieläkin syvällisempää muodonmuutosta, joka vaikuttaa moniin sieluihin. Heitä yhdistävät siteet kehittyvät entistä rakastavammiksi. Keskinäisen tuen, vastavuoroisuuden ja toistensa palvelemisen ominaispiirteet alkavat erottua toimintoihin osallistuvien keskuudessa orastavan vireän kulttuurin tunnusmerkkeinä. Tällaisilla alueilla ystävät auttavat seututoimijoita ulottamaan kasvuprosessin eri puolille seutua, sillä he ovat innokkaita tutustuttamaan muut tulevaisuuden näkymään muodonmuutoksesta, josta he ovat itse jo nähneet pilkahduksen.

Pyrkimystensä aikana uskovat kohtaavat vastaanottavaisuutta erilaisissa väestöryhmissä, jotka edustavat tiettyä etnistä taustaa, heimoa tai muuta ryhmää ja jotka saattavat asua keskitetysti pienellä alueella tai koko seudulla ja kauempanakin. Kun tämänkaltaisen väestönosa hyväksyy bahá'í-uskon ja herää toimimaan sen ylentävän vaikutuksen ansiosta, siinä vaikuttavasta muutosvoimasta voidaan oppia paljon. Me tähdennämme sitä, miten tärkeää tämä työ on Jumalan asian edistämiseksi: jokaisella kansalla on osansa Bahá'u'lláhin maailmanjärjestyksessä ja kaikki on koottava yhteen ihmiskunnan ykseyden lipun alle. Järjestelmällinen ponnistelu saada yhteys johonkin väestönosaan ja edistää sen osallistumista kyvykkyyden kehittämiseen nopeutuu alkuvaiheessaan merkittävästi silloin, kun tuohon väestönosaan kuuluvat ovat itse tällaisen ponnistuksen eturintamassa. Heillä on erityinen ymmärrys omassa yhteisössään vaikuttavista voimista ja rakenteista, jotka voivat eri tavoin vahvistaa käynnissä olevia pyrkimyksiä.

Kun kasvu etenee seudulla pidemmälle, aiempaa suurempia vaatimuksia kohdistuu koulutusinstituutin organisointimalliin. Tässä vaiheessa tarvitaan lisää koordinaattoreita, joista osa saattaa suunnata ponnistuksensa seudun johonkin tiettyyn osaan. Tästä ei kuitenkaan tarvitse muodostua uutta hallinnollista tasoa. Yhteistyöllä voidaan saavuttaa paljon, kun koordinaattorit alkavat työskennellä yhdessä tiiminä ja toisiaan hyödyntävät muiden kyvykkäiden henkilöiden apua. Keskeytymätön vuorovaikutus ja kokemusten vaihto näiden tiimien kesken rikastaa jatkuvasti ymmärrystä ja parantaa heidän palvelunsa tehokkuutta. Koordinaattorit huomaavat myös, että heidän ponnistuksensa voivat tehostua suuresti, jos toisiaan lähellä asuvat lastentuntiopettajina, valmentajina ja opintopiiriohjaajina palvelevat ystävät pystyvät tapaamaan pienissä ryhmissä niillä alueilla, joilla he palvelevat, ja auttamaan toisiaan.

Samaan aikaan seutuopetuskomitean toiminta kohoaa uudelle tasolle. Se on mukana koko seudun tilanteen aiempaa perusteellisemmassa tulkitsemisessä: yhtäältä se arvioi tarkasti yhteisön kykyjä ja jatkuvan kasvun aikaan saamia vaikutuksia ja toisaalta se pyrkii ymmärtämään eri yhteiskunnallisten todellisuuksien vaikutusta yhteisörakentamiseen pitkäjännitteisesti. Kussakin toimintajaksossa laatimissaan suunnitelmissa komitea luottaa vahvasti niihin, joiden harteilla on suurin osa laajentamis- ja lujittamistyöstä. Kun kuitenkin otetaan huomioon se, että toimintamalliin jollakin tavalla yhteydessä olevien määrä on nyt suuri, monenlaisista kysymyksistä tulee aiempaa pakottavampia: kuinka saadaan kaikki uskovat liikkeelle tukemaan opetustavoitteita, kuinka organisoidaan järjestelmällisiä kotivierailuja niiden ystävien luokse, jotka hyötyvät heidät yhteisöön liittävästä syventymisestä ja keskustelusta, kuinka lasten ja varhaisnuorten vanhempien kanssa solmittuja henkisyiden siteitä vahvistetaan, kuinka rakennetaan niiden kiinnostuksen varaan, jotka ovat osoittaneet hyvää tahtoa bahá'í-uskoa kohtaan mutta eivät ole vielä tulleet mukaan sen toimintaan. Vielä yksi huolenaihe on edistää laajamittaista hartaustilaisuuksien pitämistä, jotta sadat ja lopulta tuhannet ihmiset osallistuvat Jumalan palvontaan yhdessä oman perheensä ja naapuriensa kanssa. Perimmältään komitea on tietenkin valmistautunut jatkuvasti ulottamaan yhteisön ponnistukset laajemmalle, jotta yhä useammat sielut tutustuvat Bahá'u'lláhin sanomaan. Hallitessaan sitä monitahoisuutta, joka sisältyy sen omiin tehtäviin – joihin kuuluu tilastotietojen keruu ja erittely sekä erilaisia muita tehtäviä – komitea turvautuu avustajiin, jotka eivät ole sen jäseniä. Tämä monitahoisuus edellyttää myös yhä tiiviimpää yhteistyötä paikallisten henkisten neuvostojen kanssa.

Kun paikallinen henkinen neuvosto vastaa toimintoihin osallistuvien kasvavaan määrään, se parantaa omalta osaltaan kykyään suoriutua niistä moninaisista tehtävistä, joita se hoitaa laajenevan yhteisön nimissä. Se pyrkii luomaan ympäristön, jossa kaikki rohkaistuvat antamaan oman panoksensa yhteisön yhteiseen hankkeeseen. Se on halukas näkemään seututoimijoiden onnistuvan suunnitelmissaan, ja oman alueensa tilanteen läheisesti tuntien sen on mahdollista edistää toisiinsa vaikuttavien tapahtumakulkujen kehittymistä paikallistasolla. Tämä mielessään se kehottaa ystäviä osallistumaan varauksettomasti kampanjoihin ja pohdintaa varten tarkoitettuihin tilaisuuksiin sekä tarjoaa aineellisia voimavaroja ja muuta apua aloitteelliseen toimintaan ja tilaisuuksiin, joita paikkakunnalla järjestetään. Neuvosto ottaa myös huomioon sen, että uusilla uskovilla on tarve tulla tuetuksi ymmärtäväisesti, ja harkitsee, milloin ja millä tavoin heille on hyvä esitellä yhteisöelämän eri puolia. Kannustamalla heitä osallistumaan instituutikursseille se pyrkii varmistamaan, että he pitävät itseään heti alusta asti edelläkävijöinä, jotka ovat mukana suurenmoisessa ponnistuksessa rakentaa maailma uudeksi. Se huolehtii siitä, että yhdeksäntoista päivän juhlan kokoontumisista, pyhäpäivien vietosta ja bahá'í-vaaleista tulee tilaisuuksia tukea yhteisön korkeita ihanteita, vahvistaa sen yhteistä sitoutumisen tunnetta ja lujittaa sen henkistä luonnetta. Kun yhteisön jäsenmäärä yhä kasvaa, neuvosto harkitsee, milloin voisi olla hyödyllistä hajauttaa tällaiset kokoontumiset, jotta näin tuettaisiin yhä laajempaa osallistumista näihin tärkeisiin tilaisuuksiin.

Edistyneiden seutujen merkittävä piirre on koko yhteisöön levinnyt oppimisen tapa, joka toimii kannustimena laitosten kyvykkyyden kehittämiseksi. Toiminnan saarekkeista ja niihin takaisin virtaa jatkuvasti tarinoita, jotka lisäävät ymmärrystä jostakin menetelmästä, toimintatavasta tai kokonaisesta toimintasarjasta. Seudun laajuista pohdintakokousta, jossa niin suuri osa tästä oppimisesta tuodaan esille, täydentävät usein pienempiä alueita varten järjestetyt kokoukset, joihin osallistuvien kesken syntyy vahvempi vastuuntunne. Toimintajaksosta toiseen tämä tunne yhteisestä omistajuudesta käy yhä ilmeisemmäksi – omasta henkisestä kehityksestään monien sukupolvien ajaksi vastuun ottavan, yhdistyneen ihmisryhmän vapauttama voima. Ja kun he toimivat näin, alueellisten ja kansallisten bahá’í-laitosten ja niiden toimijoiden heille antama tuki tuntuu lakkaamattomalta rakkauden virralta.

Sekä kasvavat voimavarat että lisääntyvä tietoisuus Bahá’u’lláhin ilmoituksen vaikutuksesta ihmisten elämään saa luonnostaan aikaan yhteiskunnallisen toiminnan heräämisen. Varsin usein tämänkaltaiset aloitteet syntyvät luonnollisesti varhaisnuorten henkisen voimauttamisen ohjelmasta tai paikallisista oloista neuvottelemisen innoittamina yhteisökokouksissa. Nämä pyrkimykset voivat saada monenlaisia muotoja, ja niihin sisältyy esimerkiksi lasten tukeminen kotitehtävien tekemisessä, fyysisen ympäristön parantamiseen tähtäävät hankkeet sekä terveyttä edistävä ja sairauksia ehkäisevä toiminta. Joistakin käynnistetyistä hankkeista tulee jatkuvia, ja ne kehittyvät vähitellen. Useilla paikkakunnilla yhteisön koulun perustamiseen on johtanut lisääntynyt huolestuneisuus lasten kunnollisesta kasvatuksesta ja sen tärkeyden ymmärtäminen. Tämä kumpuaa luonnostaan instituuttimateriaalien opiskelusta. Toisinaan lähistöllä ennestään toimivan bahá’í-uskon innoittaman järjestön työ voi suuresti tukea ystävien ponnistuksia. Olipa yhteiskunnallisen toiminnan muoto aluksi miten vaatimaton tahansa, se on merkki ihmisistä, jotka kehittävät itsessään ratkaisevaa kykyä, johon sisältyy rajattomia mahdollisuuksia ja jolla on merkitystä vuosisadoiksi eteenpäin: oppia soveltamaan käytännössä Bahá’u’lláhin ilmoitusta yhteiskunnallisen todellisuuden moninaisiin ulottuvuuksiin. Kaikki tällaiset hankkeet myös edistävät yksityistä ja yleistä osallistumista koko yhteiskunnassa yleisesti käytäviin keskusteluihin. Kuten voi odottaa, ystävät pääsevät yhä tiiviimmin osaksi yhteiskunnan elämää – kehityskulku, joka on aivan alusta alkaen luonteva osa seudun toimintamallia mutta joka on nyt paljon selvempi.

Ihmisten lähteminen toimintaan ja pääseminen näin pitkälle on osoitus siitä, että sen aikaan saanut prosessi on riittävän vahva, jotta suuri määrä osallistujia saadaan jatkuvasti mukaan kaikkeen toimintaan pyrkimyksessä rakentaa kyvykkyyttä ja kyetään hallitsemaan tämän mukanaan tuomaa monitahoisuutta. Tämä on jälleen yksi virstanpylväs, joka ystävien on jätettävä taakseen ja järjestyksessä kolmas siitä lähtien, kun kasvuprosessi on käynnistynyt seudulla. Se tarkoittaa sellaisen järjestelmän syntymistä, jonka avulla keskuksessa toisensa jälkeen edistetään yhteisöelämän muutosvoimaista mallia, joka voi saada alueen ihmiset – miehet ja naiset, nuoret ja aikuiset – osallistumaan oman henkisen ja yhteiskunnallisen muodonmuutoksensa eteen tehtävään työhön. Tämä on jo toteutunut noin kahdellasadalla seudulla, joiden yhteiskunnalliset ja taloudelliset olot vaihtelevat suuresti, ja me odotamme, että tulevan suunnitelman loppuun mennessä se on havaittavissa usealla sadalla uudella seudulla. Tämä on tulevaisuus, jota tuhansilla seuduilla muualla ahertavat ystävät voivat tavoitella.

Joillakin seuduilla, missä kasvu on edistynyt tässä laajuudessa, on tapahtunut tätäkin syväkädäyttävämpää kehitystä. Näillä seuduilla on paikkakuntia, missä huomattava osuus koko väestöstä on nyt mukana yhteisörakentamisen toiminnassa. Esimerkiksi joissakin pienissä kylissä instituutti on pystynyt saamaan kaikki lapset ja varhaisnuoret osallistumaan ohjelmiinsa. Kun toiminta ulottuu laajalle alueelle, bahá’í-uskon vaikutus yhteiskuntaan tulee entistä ilmeisemmäksi. Bahá’í-yhteisö saa aiempaa huomattavamman aseman selvästi esiin nousevana ja ihmisten elämään vaikuttavana moraalina äänenä, ja se pystyy esittämään tietoon perustuvan näkökulman ympärillään käytäviin keskusteluihin esimerkiksi nuorempien sukupolvien kehittämisestä. Ympäröivän yhteiskunnan vaikuttajat alkavat hyödyntää niitä oivalluksia ja kokemuksia,

jotka syntyvät Bahá'u'lláhin opetusten innoittamasta aloitteellisuudesta yhteiskunnallisessa toiminnassa. Keskusteluihin, joihin nämä opetukset vaikuttavat ja jotka koskevat yhteistä hyvää, osallistuu yhä edustavampi läpileikkaus asukkaista siinä määrin, että sen voidaan havaita vaikuttavan paikkakunnan yleiseen keskusteluun. Bahá'í-yhteisön ulkopuolella ihmiset alkavat pitää paikallista henkistä neuvostoa viisautta säteilevänä lähteenä, jonka puoleen he voivat kääntyä valistusta saadakseen.

Me ymmärrämme, että tämänkaltainen kehitys on vielä kaukaista tulevaisuutta monille, jopa niillä seuduilla, missä toimintamallin piirissä on suuria ihmismääriä. Mutta joillakin alueilla se on päivänpolttavaa työtä. Samalla kun ystävät jatkavat tällaisilla seuduilla työtä kasvuprosessin pitämiseksi käynnissä, bahá'í-pyrkimysten muut ulottuvuudet vaativat yhä suuremman osan heidän huomiostaan. He pyrkivät ymmärtämään, kuinka kukoistava paikallisväestö voi muuttaa yhteiskunnan, jonka erottamaton osa se itse on. Tämä on odotettavissa olevan tulevaisuuden aikana uusi oppimisen eturintama, josta kumpuaa lopulta koko bahá'í-maailmaa hyödyttäviä oivalluksia.

Nuorten piilevien kykyjen vapauttaminen

Nuorten uskomattomat urotyöt palvelun kentällä ovat yksi nykyisen suunnitelman erinomaisimmista hedelmistä. Jos nuorison poikkeuksellisista kyvyistä tarvittaisiin todiste, se on nyt kiistattomasti saatu. Vuonna 2013 koolle kutsuttujen nuorisokonferenssien vanavedessä seuduille tehtävään työhön virrannut energia osoittaa selvästi, miten Korkeimman nimen yhteisö kykenee antamaan muodon nuorten ylevimmille pyrkimyksille. Miten hyvillään me olemmekaan nähdessämme, että sen jälkeen, kun yli 80 000 nuorta osallistui näihin konferensseihin, vielä 100 000 nuoren lisäjoukko on osallistunut heidän rinnallaan sen jälkeen järjestettyihin lukuisiin tapaamisiin. Niiden toimien, joiden avulla näitä kasvavia joukkoja kannustetaan osallistumaan täysipainoisesti yhteisön toimintaan, on muodostettava merkittävä osa uudesta suunnitelmasta.

Nuorten innokas osallistuminen korosti myös sitä, että he edustavat erittäin aulista ryhmää niiden kaikkien vastaanottavaisten väestönsien joukossa, joita ystävät ovat pyrkineet lähestymään. Tässä suhteessa on opittu, kuinka nuoria voidaan auttaa tulemaan tietoisiksi siitä, minkälaisen panoksen he voivat antaa oman yhteisönsä kehittämiseen. Kun tietoisuus herää, he samastuvat yhä selvemmin bahá'í-yhteisön tavoitteisiin ja ilmaisevat halukkuutensa suunnata tarmonsä käynnissä olevaan työhön. Tämän suuntaiset keskustelut herättävät kiinnostuksen siihen, kuinka tässä elämänvaiheessa heidän käytettävissään olevat fyysiset ja henkiset kyvyt voidaan ohjata muiden ja etenkin heitä nuorempien sukupolvien tarpeisiin vastaamiseen. Nykyään entistä useammin seudun ja jopa naapuruston tai kylän tasolla järjestettävät nuorten erityiskokootumiset ovat osoittautuneet parhaiksi mahdollisiksi tilaisuuksiksi saada intensiivisyyttä mukaan käynnissä olevaan ajatustenvaihtoon, ja ne ovat monilla seuduilla yhä tavallisempi toimintajakson piirre.

Kokemukset viittaavat siihen, että ajatustenvaihdossa yhteiskunnan parantamiseen vaikuttamisesta ei päästä hyödyntämään motivaation syvällisintä alkulähdettä, jos siinä jätetään henkiset aihepiirit tarkastelematta. ”Tekemisen” merkityksellisyys eli palvelemaan nouseminen ja muiden sielujen rinnalla kulkeminen on saatettava sopusointuun ”olemisen” tiedostamisen kanssa, mikä tarkoittaa jumalallisia opetuksia koskevan oman ymmärryksen lisäämistä ja henkisten ominaisuuksien kuvastamista omassa elämässään. Ja niinpä nuorten saatua kuulla bahá'í-uskon näkemyksestä ihmiskunnan tulevaisuutta varten ja sen tehtävän ylevästä luonteesta, he ovat luonnollisesti halukkaita palvelemaan, ja tähän halukkuuteen koulutusinstituutit vastaavat nopeasti. Todellakin nuorten kyvykkyyden vapauttaminen on jokaisen koulutusinstituutin pyhä tehtävä, mutta tuon kyvykkyyden vaaliminen sen kehittyessä on bahá'í-asian kaikkien laitosten velvollisuus. Nuorten osoittama valmius toimia aloitteellisesti, valitsevatpa he

toiminnalleen minkä suunnan hyvänsä, voi hämärtää sen tosiasian, että he tarvitsevat seudun laitosten ja toimijoiden jatkuvaa tukea ensimmäisten askeltensa jälkeen.

Nuoret tukevat myös toisiaan tässä suhteessa ja kokoontumalla ryhmissä opiskelevat lisää ja keskustelevat palvelustaan, tukevat toistensa ponnistuksia ja kasvattavat päättäväisyyttään sekä pyrkivät aina laajentamaan ystävyiden piiriä. Tällä tavoin ikätovereiden verkoston kautta saatu kannustus antaa nuorille kipeästi kaivatun vaihtoehdon sille seirenen laululle, joka houkuttelee heitä jatkuvan kuluttamisen ja pakonomaisten huvitusten pauloihin, samoin kuin vastapainon kehotuksille nähdä muut pahan ruumiillistumina. Juuri näivettävän materialismin ja jakautuvien yhteisöjen taustaa vasten nähtynä tulee varhaisnuorten ohjelman erityinen arvo ilmi tänä ajankohtana. Se tarjoaa nuorille ihanteellisen toimintakentän, jolla he voivat auttaa itseään nuorempia pitämään pintansa niitä kalvavia voimia vastaan, jotka erityisesti kohdistuvat heihin.

Kun nuoret etenevät palvelun polulla, heidän pyrkimyksistään tulee saumaton osa seudun toimintoja, ja tämä saa koko seudun kukoistamaan eheänä kokonaisuutena. Yhteyden saaminen nuorten omiin perheisiin on luonteva tapa vahvistaa yhteisön rakentamista. Laitokset ja toimijat haastetaan kasvattamaan omaa kyvykkyyttään, jotta voidaan löytää tapoja saada nuorten piilevät kyvyt käyttöön järjestelmällisesti. Kun niiden tietoisuus tämän ikäryhmän tilanteesta ja muutosvoimasta kasvaa, ne kykenevät suunnittelemaan sen mukaisesti – esimerkiksi tarjoamaan nuorille tilaisuuksia kurssien teho-opiskeluun, kenties heti nuorten kokoontumisen päätyttyä. Nuorten voimaa pursuavan joukon ympärilleen levittämä tarmo mahdollistaa seudulla tehtävän työn tahdin nopeuttamisen.

Vaikka onkin oikein odottaa suuria saavutuksia niiltä, joilla on niin paljon annettavaa palvelun polulla, ystävien on varottava omaksumasta ahdasta näkemystä siitä, mitä aikuistuminen tuo mukanaan. Vapaus liikkua ja käyttää aikaa antavat monille nuorille mahdollisuuden palvella tavoilla, jotka liittyvät suoraan yhteisön tarpeisiin. Kun he kuitenkin alkavat lähestyä kolmattakymmenettä ikävuottaan, heidän näköpiirinsä laajenee. Heidän huomiotaan alkavat yhä enemmän vaatia eheän elämän muut ulottuvuudet, jotka ovat yhtä haasteellisia ja erittäin ansiokkaita. Monille tärkeysjärjestyksessä on heti ensimmäisenä jatkokoulutus, akateeminen tai ammatillinen, heille tarjoutuvien mahdollisuuksien mukaan, ja uusia tilaisuuksia vuorovaikutukseen yhteiskunnan kanssa avautuu. Lisäksi nuoret naiset ja miehet tulevat vahvasti tietoisiksi Ylimmäisen kynän kehotuksista: ”solmikkaa avioliitto”, jotta heistä ”syntyisi se, joka Minua mainitsee palvelijoitteni keskuudessa” ja ”jokaisen velvollisuus on tehdä työtä”. Aloitettuaan työn jossakin ammatissa nuoret pyrkivät tietenkin vaikuttamaan omaan alaansa tai jopa edistämään sitä Bahá’u’lláhin ilmoituksen jatkuvasta opiskelusta saamansa syvällisen ymmärryksen valossa ja pyrkivät olemaan esimerkillisen rehellisiä ja erinomaisia työssään. Bahá’u’lláh ylistää niitä, ”jotka työllään ansaitsevat toimeentulonsa ja käyttävät ansionsa itsensä ja omaistensa hyväksi rakkaudesta Jumalaan, kaikkien maailmojen Herraan.” Tämä nuorten sukupolvi on muodostava ne perheet, jotka laskevat kukoistavien yhteisöjen perustan. Koska heidän rakkautensa Bahá’u’lláhiin voimistuu ja he sitoutuvat henkilökohtaisesti vaatimustasoon, johon Hän heitä kehottaa, heidän lapsensa imevät itseensä Jumalan rakkauden ”sekoittuneena heidän äitinsä maitoon” ja etsiytyvät aina Hänen jumalallisen lakinsa siimekseen. Selvästikään bahá’í-yhteisön vastuu nuorista ei näin ollen pääty siihen, kun he alkavat ensi kerran palvella. Heidän aikuiselämänsä suunnasta tekemänsä merkittävät päätökset tulevat määrittämään, oliko Jumalan asian palvelu vain heidän nuoruusvuosiensa lyhyt ja mieleenpainuva vaihe vai heidän maanpäällisen olemassaolonsa kiintopiste; linssi, jonka lävitse kaikki teot näkyvät tarkasti. Me luotamme teidän ja avustajienne varmistavan sen, että nuorten henkisille ja aineellisille tulevaisuudennäkymille annetaan riittävästi painoa perheiden, yhteisöjen, toimijoiden ja laitosten neuvotellessa.

Laitosten kyvykkyyden kehittäminen

Nykyisen suunnitelman vaatimukset – tuhansien uusien kasvuohjelmien aloittaminen ja jo olemassa olevien vahvistaminen – edellytti kansallisilta ja alueellisilta laitoksilta, samoin kuin teiltä itseltänne, voimannäytettä ja koordinoitua. Näiden vaatimusten täyttymisen mahdollisti suunnitelman kolmen edistäjän – yksilön, yhteisön ja laitosten – keskinäinen yhteistyöhenki. Tämä henki oli edellytyksenä jokaiselle tärkeälle hankkeelle, myös erityisaloitteille lähettää pioneereja valikoituihin maihin ja tietenkin 114 nuorisokonferenssin järjestämiselle. Laajalle levinnyt asennoituminen palvelu riemukkaasti, olla joustava ja irrottautua henkilökohtaisista mieltymyksistä antoi pyhän luonteen jopa tavanomaisille hallinnollisille toimille. Tulevan suunnitelman verkket vaatimukset tulevat epäilemättä koettelemaan entistä kovemmin bahá'í-laitosten kyvykkyyttä, mutta mitä hyvänsä tapahtuukin, ne tulevat varmasti varjelemaan tätä ykseyden henkeä kaikkien yhdessä työskentelevien keskuudessa.

Kuten aiemmin mainittiin, seutujen eteneminen kehityksen jatkumossa on riippuvainen siitä, ovatko laitokset sitoutuneita opastamaan ja tukemaan seututoimijoita ja tarjoamaan tarvittavia voimavaroja. Tämä tehtävä on alueellisten bahá'í-neuvostojen ja alueellisten koulutusinstituuttien erittäin tärkeä velvollisuus. Alueellisten neuvostojen lukumäärä maailmassa nousi viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana 170 neuvostosta 203 neuvostoon, mikä kuvastaa tällä tasolla tehtävän työn lisääntyvää tarvetta ja kasvavaa kyvykkyyttä siihen. Joissakin maissa, missä alueellisia neuvostoja ei ole vielä muodostettu, ryhdyttiin niiden tuloa ennakoitaessa kokemuksen kartuttamiseksi erityistoimiin, kuten alueellisten tiimien nimittäminen. Joillakin alueilla, jotka ovat maantieteellisesti laajoja, alueelliset neuvostot ovat ryhtyneet järjestelyihin edistääkseen vierekkäisistä seuduista koostuvien ryhmien kehittymistä. Samaan aikaan pienemmissä maissa, joihin alueellisia neuvostoja ei tarvitse perustaa, kansalliset henkiset neuvostot pohtivat yhä enemmän eri keinoja, joilla seutuja voidaan auttaa edistymään, joissakin tapauksissa muodostamalla työryhmiä, joille tämä annetaan tehtäväksi. Kannustamme teitä edistämään oppimista tällä saralla, jotta aikanaan on mahdollista määrittellä muodollisia rakenteita, jotka alkaisivat hoitaa tätä vastuutehtävää pitkälti samalla tavoin kuin alueelliset neuvostot muissa maissa. Samoin näkemysmme mukaan mikä tahansa tällainen kansallisella tasolla syntyvä rakenne hyötyy alueellisten neuvostojen lailla vuorovaikutuksesta neuvonantajalaitoksen kanssa.

Voidakseen huolehtia tehtävistään tehokkaasti alueellisten ja kansallisten laitosten on tarpeen pysyä täysin perillä ruohonjuuritasolla tapahtuvasta kehityksestä ja siitä, mitä opitaan niillä seuduilla, joiden edistymistä ne seuraavat. Laitosten oikeaan aikaan saama tieto seutujen edistyksistä ja instituutin työstä niiden toimialueilla on edellytys sille, että ne voivat tukea toimijoitaan ja tehdä ne moninaiset päätökset, jotka koskevat esimerkiksi pioneerien sijoittamista, varojen kohdentamista, bahá'í-kirjallisuuden tuottamista ja levittämistä sekä laitostenvälisen kokousten suunnittelua. Se antaa niille mahdollisuuden tulkita oikein yhteisöjensä tilannetta ja toimia selvästi ymmärrettyjen tarpeiden pohjalta, kun ne suuntaavat ystävien tarmon tämän hetken vaatimusten täyttämiseen. Aika ajoin kansallinen neuvosto voi kansanne neuvotellen pitää suositeltavana virallisesti valita laajalti sovellettavaksi joitakin näkökohtia kaikesta opitusta, etenkin niitä, jotka koskevat seutu- ja aluetason järjestelymalleja. Tarve pysyä hyvin perillä yhteisölle karttuvasta kokemuksesta on erityisen merkityksellinen kansallisille neuvostoille suurehkoissa maissa, missä on useita alueellisia neuvostoja, eritoten silloin, kun kansallinen neuvosto on siirtänyt instituutin hallinnointitehtävän alueellisille neuvostoille. Tässä tilanteessa kansallisella tasolla on joskus tarvittu uudenlaisia järjestelyjä, jotta kansallinen neuvosto voi saada vakuuttavan erittelyn siitä, mitä kaikilla eri alueilla ollaan oppimassa.

Tietenkin kansallisella henkisellä neuvostolla on perimmäinen vastuu bahá'í-yhteisön kehityksen kaikkien puolien edistämisestä. Vaikka se itse toimii monellakin suunnalla, useissa tapauksissa se huolehtii tästä vastuusta varmistamalla, että alueelliset neuvostot tai erityistoimijat kykenevät edistämään niille uskottuja toiminnan aloja. Kun ystävien kyvykkyys lisääntyy ja yhteisö kasvaa kooltaan, kansallisen neuvoston tehtävät muuttuvat tämän mukaisesti monitahoisemmiksi kaikilla osa-alueillaan. Tämän vuoksi ja kun otetaan huomioon tulevassa suunnitelmassa laitosten edessä olevan tehtävän laajuus, kansallisille neuvostoille samoin kuin alueellisille neuvostoille on hyödyksi tarkastella yhteistyössä kansanne säännöllisesti, onko niiden hallinnollisia toimia ja jopa niiden oman toiminnan osa-alueita mahdollista mukauttaa tai kehittää siten, että ne tukisivat paremmin kasvuprosessia.

Kehittyneemmän toimintatason saavuttaminen on samalla tavoin asia, joka koulutusinstituuttien on väistämättä otettava huomioon. Yhteisön ponnistukset kasvuohjelmien vahvistamiseksi tuhansilla seuduilla ja niiden tehostamisen jatkamiseksi asettavat näille toimijoille suuria vaatimuksia. Niiden painopisteenä on tietenkin niiden johtaman kasvatusprosessin kolmen vaiheen kehkeytyminen ja niihin kuhunkin liittyvän oppimisprosessin vahvistaminen, jotta sekä instituuttitoiminnan laatu että kyky ulottaa toiminta koskemaan alati kasvavia ihmismääriä kehittyvät kaiken aikaa. Vaikka on tärkeää, että instituutit huolehtivat kaikesta päivittäiseen toimintaan liittyvästä, niiden on saavutettava niin suurimittaisia tavoitteita, että tämä vaatii niitä tästedes kiinnittämään huomionsa strategisen suunnittelun näkökohtiin. Koulutusinstituuttien johtokuntien täytyy säilyttää jatkuva neuvotteluyhteys kansallisten tai alueellisten koordinaattorien samoin kuin avustajalautakunnan jäsenten kanssa siitä, kuinka seudun toiminta vahvistuu, kuinka sille voidaan osoittaa riittäviä voimavaroja, mitkä tavat lähteä liikkeelle osoittautuvat eri tilanteissa toimiviksi ja kuinka kokemuksia voidaan soveltaa laajalti. Me tähtäämme siihen, että tämä yhteistyössä toimiva ryhmä pyrkii järjestelmällisesti ja keskittyneesti keräämään ja käytännössä toteuttamaan ruohonjuuritasolla syntyviä oivalluksia, jotka koskevat lastentuntien ja varhaisnuorten ryhmien sekä opintopiirien edistämistä. On myös erittäin tärkeää huolehtia instituutin työn muista ulottuvuuksista – kuten seututason koordinointi-järjestelyistä, koordinaattorien kyvykkyuden kehittämisestä ja tilastojen ja talouden hoitamisesta. Toimiessanne koulutusinstituuttien kanssa haluatte epäilemättä huolehtia siitä, että ne hyödyntävät muiden saman maailmanosan instituuttien kokemuksia. Varhaisnuorten ohjelmasta oppimisen levittämiseksi tarkoitetut keskuskeskukset toimivat myös näkemysten runsaana lähteenä niiden lähellä sijaitsevien maiden tai alueiden instituuteille.

Kun laitokset ja toimijat pyrkivät nopeuttamaan laajentamisen ja lujittamisen kehityskulkuja kaikissa maissa, kysymys taloudellisista voimavaroista vaatii varmasti aiempaa suurempaa huomiota. Todellakin tulevina vuosina laitosten kyvykkyuden parantamisen tärkeä osa on paikallisten ja kansallisten rahastojen jatkuva kehittäminen. Jotta tämä toteutuisi, suurinta osaa ystäväistä on pyydetävä harkitsemaan uudelleen kaikkien uskovien velvollisuutta tukea bahá'í-uskon työtä omista varoistaan ja lisäksi hoitaa omaa talouttaan opetusten mukaisesti.

Bahá'u'lláhin mielessään näkemä tulevaisuuden sivilisaatio on vauras, ja siinä maailman valtavat voimavarat suunnataan ihmiskunnan tilan kohentamiseen ja uudistamiseen eikä sen alentamiseen ja tuhoamiseen. Bahá'í-rahastoon lahjoittaminen on siten täynnä syvällistä merkitystä: se on käytännön keino jouduttaa tuon sivilisaation tuloa ja välttämättömyys, sillä niin kuin Bahá'u'lláh itse on selittänyt: ”Hän, joka on Ikuinen totuus – ylistetty olkoon Hänen kirkkautensa – on tehnyt kaikkien maanpäällisten hankkeiden toteutumisen riippuvaiseksi aineellisista keinoista.” Bahá'ít elävät elämäänsä keskellä yhteiskuntaa, jonka aineelliset asiat ovat vakavassa häiriötilassa. Heidän omilla seuduillaan edistämänsä yhteisörakentamisen prosessi kannustaa suhtautumaan varallisuuteen ja omaisuuteen tavalla, joka eroaa suuresti maailmassa nyt vallitsevasta. Tapa lahjoittaa säännöllisesti bahá'í-uskon rahastoihin – mukaan lukien luontoissuorituksina tehdyt lahjoitukset etenkin tietyillä alueilla – saa alkunsa ja vahvistuu siitä, että

yhteisön hyvinvoinnista ja bahá'í-asian edistymisestä välitetään omakohtaisesti. Lahjoittamisen velvollisuus, aivan kuten opettamisen velvollisuus, on bahá'í-identiteetin peruspiirre, joka vahvistaa henkilökohtaista uskoa. Yksityisen uskovan uhrautuvia ja anteliaita lahjoituksia, yhteisön edistämää yhteistä tietoisuutta bahá'í-rahaston tarpeista ja bahá'í-uskon laitosten harjoittamaa huolellista taloudellisten voimavarojen hoitoa voidaan pitää ilmentymänä siitä rakkaudesta, joka sitoo nämä kolme toimijaa yhteen yhä tiiviimmin. Ja vapaaehtoinen antaminen edistää pohjimmiltaan tietoisuutta siitä, että oman taloutensa hoitaminen henkisten periaatteiden mukaan on eheän elämän välttämätön osatekijä. Tämä on omantunnon kysymys, tapa toteuttaa käytännössä sitoutumista maailman parantamiseen.

Me osoitamme nämä toteamukset teille ymmärtäen sen ainutlaatuisen vastuun, jonka te, avustajanne ja heidän apulaisensa otatte harteillenne, kun te autatte ystäviä parantamaan ymmärrystään lukuisilla aloilla, ettekä tietenkään vähiten kasvun muutosvoimasta. Kuten me olemme aiemmin maininneet, bahá'í-yhteisöllä on neuvonantajien laitoksessa järjestelmä, jonka kautta maapallon kaukaisimmissakin kolkissa opitut asiat voivat hyödyttää maailmanlaajuisia oppimisprosessia, johon Bahá'u'lláh'in jokainen seuraaja voi osallistua. Kun uskoviensa keskuudessa kehittyä ajan myötä yhä syvällisempi ymmärrys viisivuotissuunnitelmasta, he tunnistavat, pukevut sanoiksi, omaksuvat ja jakavat keskenään oivallukset, jotka syntyvät ohjauksen soveltamisesta käytäntöön. Tämän suhteen Korkeimman nimen yhteisö on valtavassa kiitollisuudenvelassa Kansainväliselle Opetuskeskukselle, joka on viime vuosina tehnyt niin paljon ja niin uutterasti voidakseen rakastavasti vaalia ja tarmokkaasti edistää nyt vakiintunutta oppimismallia.

Tulevan suunnitelman tärkeimmät piirteet ovat yksinkertaisia, kuten sitä edeltäneidenkin. Siitä huolimatta sen monien puolien syvällisen ymmärtämisen edellytyksenä on, että on täysin oivallettu ne kehittyneet toimet, joiden kautta seutu edistyy. Me olemme varmoja siitä, että teidän laitoksenne on niin hyvin perehtynyt asiaan liittyvään ohjaukseen, että ystävät yleisesti ja laitokset ja niiden toimijat erityisesti voivat luottaa siihen, että te selkeytätte heidän neuvottelujaan kiinnittämällä huomiota olennaisiin näkökohtiin. Selvästikin se, että on välttämätöntä avustaa ystäviä vähintään 5000 seudulla, joilla toimintamallia kehitetään voimaperäisemmäksi, tulee kuitenkin olemaan huomattava haaste, ja sillä on vaikutusta omaan tapaan toimia – mutta aivan erityisesti avustajalautakuntien jäsenten toimintatapaan. Ne seudut, jotka ovat omalla alueellaan kasvuprosessin eturintamassa, vaativat väistämättä suuren osan heidän ajastaan, ja myös alueellisen tason hallinnollisissa järjestelyissä tarvitaan aiempaa useammin heidän tukeaan. He ovat mukana suuressa osassa siitä, mitä tapahtuu yhteisössä: huolehtimalla sekä kasvatuksellisen prosessin kunkin vaiheen kehittymisestä että toimintajaksojen vahvistumisesta he edistävät seudulla kehitettävien toimintalinjojen keskinäistä eheyttä ja puhaltavat täyteen liekkiin opettamisen intohimon. Huolehtiessaan velvollisuudestaan edistää oppimista ja auttaa ystäviä astumaan palvelun kentälle he turvautuvat suuressa määrin koulutusinstituuttiin, jonka tehtävien jotkin puolet ovat hyvin samansuuntaisia heidän tehtäviensä kanssa. Heidän muut vastuutehtävänsä ovat kuitenkin yhtä vaativia. Sen vuoksi heidän on harkittava, kuinka he voivat hyödyntää apulaistensa tukea entistä laajemmin ja luovemmin näistä laaja-alaisista tehtävistään huolehtiessaan. Apulaisille voi tietenkin antaa minkä tahansa tehtävän – yksinkertaisen tai vaativan, yleisluontoisen tai tarkkaan rajatun – ja tämä monipuolisuus on selvä etu. Vaikka jotkut apulaiset saattavat työskennellä jonkin paikallisyhteisön kehittämisen parissa, muille saatetaan antaa koko seutua koskevia tehtäviä. Pehdyttämällä heidät kunnolla tehtäviinsä, ohjaamalla heitä, kun heidän kyvykkyytensä kehittyä, ja lisäämällä vähitellen heidän tehtäviään avustajalautakunnan jäsenet kykenevät hyödyntämään paremmin jo olemassa olevia mahdollisuuksia. Tästä opitaan varmasti paljon, ja kannustamme teitä ammentamaan oivalluksia avustajienne kokemuksista.

Erityisen voimallinen ajanjakso

Suunnitelman järjestelmällinen toteuttaminen koko laajuudessaan synnyttää yhteisponnistuksen mallin, jolle ei ole tunnusomaista ainoastaan siihen sisältyvä sitoutuminen palvelemiseen vaan myös viehtyminen Jumalan palveluun. Seuraavien viiden vuoden aikana vaadittava toiminnan muuttuminen voimakkaammaksi rikastaa edelleen hartaudesta elämää, joka on yhteistä seuduilla rinta rintaan palveleville ympäri maailmaa. Tämä rikastumiskehitys on edennyt jo hyvin pitkälle: voidaan esimerkiksi nähdä, kuinka hartauskokoontumisista on tullut osa yhteisöelämän ydintä. Hartauskokoukset ovat tilaisuuksia, joihin kuka tahansa sielu voi tulla, henkäistä taivaisia sulotuoksia, kokea rukouksen ihanuutta, mietiskellä Luovaa sanaa, liikkua paikasta toiseen hengen siivin ja olla yhteydessä ainokaiseen Rakastettuun. Syntyy tunne toveruudesta ja yhteisestä aatteesta, varsinkin niissä henkisesti ylentävissä keskusteluissa, joita luontevasti käydään tällaisina hetkinä ja joiden kautta ”ihmissyöntein kaupungit” voidaan avata. Kutsuttaessa koolle palvelustilaisuuden, jonne kaikentaustaiset aikuiset ja lapset ovat tervetulleita, *mashriq’l-adhkárin* henki herää millä tahansa paikkakunnalla. Yhteisön hartaudellisen luonteen kehittymisellä on vaikutusta myös yhdeksäntoista päivän juhlaan, mikä voidaan huomata muinakin kertoina, kun ystävät kokoontuvat yhteen.

Pyhien päivien viettämisellä on tässä suhteessa erityinen asema. Niissä lausutut muistiot sekä esitetyt rukoukset, kertomukset, laulut ja tuntemukset – jotka kaikki ovat rakkaudentunnustuksia niille pyhille henkilöille, joiden elämää ja tehtävää muistellaan – koskettavat sydäntä ja täyttävät sielun syvällä kunnioituksella ja ihmetyksellä. Pian alkavan viisivuotissuunnitelman aikana on kaksi tämänkaltaista merkittävää tilaisuutta: Bahá’u’lláhin syntymän ja Bábin syntymän kaksisataavuotisjuhlat vuosina 2017 ja 2019. Nämä suurenmoiset juhlat antavat bahá’ille kaikissa maissa tilaisuuden kutsua mahdollisimman monia uskovia, heidän perheitään, ystäviään ja yhteistyökumppaneitaan samoin kuin muita laajemmalla yhteiskunnalla kunnioittamaan hetkiä, jolloin maailmaan syntyi luomakunnassa vertaansa vailla oleva henkilö, Jumalan ilmaisi. Näiden kaksisataavuotisjuhlien viettäminen lisää varmasti ymmärrystä siitä, millä tavoin bahá’i-identiteettiä vahvistaa pyhien päivien viettäminen, joka nykyään tapahtuu Jumalan ystävät kaikkialla yhdistävän kalenterin mukaan.

Tulevina vuosina yhteisö viettää itse asiassa useitakin vuosijuhlia, joista viimeinen on vuoden 2021 marraskuussa ‘Abdu’l-Bahán taivaaseenastumisen satavuotisjuhla, joka päättää muutoutumisen aikakauden ensimmäisen vuosisadan. Ensi vuonna bahá’i-maailma juhlistaa sadan vuoden kulumista siitä, kun ensimmäinen Jumalallisen suunnitelman muistioista virtasi Mestarin kynästä. Näissä neljässätoista muistiossa, jotka ilmaistiin yhtenä ihmiskunnan synkimmistä hetkistä, ‘Abdu’l-Bahá laati opetustyölle peruskirjan, jossa sen toiminnan kentäksi määriteltiin koko maailma. Odotettuaan toteuttamistaan vuoteen 1937 asti, jolloin ensimmäinen Suojelijan aloitteesta käynnistetyistä peräkkäisistä suunnitelmista annettiin toteutettavaksi Pohjois-Amerikan bahá’ille, Jumalallinen suunnitelma on sitä seuranneiden vuosikymmenten aikana jatkanut kehkeytymistään, kun Bahá’ulláhin seuraajien yhteinen kyvykkyys on kasvanut ja he ovat kyenneet ottamaan vastaan yhä suurempia haasteita. Kuinka suurenmoinen olikaan tämän suunnitelman laatijan tulevaisuuden näkemys! Kuvaillessaan ystäville näkymän tulevaisuuteen, jolloin Hänen Isänsä ilmoituksen valo valaisisi maailman jokaisen kolkkan, ‘Abdu’l-Bahá esitti paitsi tämän urotyön saavuttamiseen tarvittavat strategiat myös sitä ohjaavat periaatteet ja muuttumattomat henkiset edellytykset. Ystävien kaikki ponnistukset tehdä jumalallisia opetuksia järjestelmällisesti tunnetuiksi juontavat juurensa Jumalallisen suunnitelman vapauttamiin voimiin.

Tuleva maailmanlaajuinen ponnistus, johon ystävät kutsutaan mukaan, edellyttää toimiviksi osoitettujen strategioiden, järjestelmällisen toiminnan, tietoon perustuvan erittelyn ja terävän oivalluskyvyn soveltamista käytäntöön. Silti se on ennen kaikkea henkinen hanke, ja eikä sen todellista luonnetta tulisi koskaan peitellä. Maailman epätoivoinen tilanne sanelee toiminnan kiireellisyyden. Kaiken sen, minkä Bahá'u'lláhin seuraajat ovat oppineet viimeksi kuluneina kahtenakymmenenä vuotena, täytyy huipentua viiden seuraavan vuoden saavutuksiin. Heiltä vaadittavan ponnistuksen mittavuus tuo mieleen yhden Bahá'u'lláhin muistioista, jossa Hän kuvailee vaikuttavin sanankääntein asiansa levittämisen mukanaan tuomaa haastetta:

Kuinka monet ovatkaan ne maat, jotka jäivät kyntämättä ja kylvämättä, kuinka monet ovatkaan ne maat, jotka kynnettiin ja kylvettiin mutta silti jäivät ilman vettä, ja kuinka monet ovatkaan ne maat, joille ei sadonkorjuun aikaan tullut elonleikkaajaa laisinkaan! Silti Me Jumalan suosion ihmeiden ja Hänen laupeutensa ilmaisujen kautta vaalimme toivoa, että ilmaantuisi sieluja, joissa ruumiillistuvat taivaalliset hyveet ja jotka käyttävät aikansa Jumalan asian opettamiseen ja kaikkien maan päällä asuvien kouluttamiseen.

Hänen rakkaittensa järjestelmälliset ponnistukset kautta maailman tähtäävät Siunatun kauneuden näin esittämän toiveen toteuttamiseen. Vahvistakoon heitä joka käänteessä Hän itse.

The Universal House of Justice

[YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO]